

אל מקדשי לשרתני" (16).

תנא שנינו ברייתא: כמין תספורת לוליינית.

ולמה לא הקשית "עד דלא בא יחזקאל מאן אמרה", מי אמר לדין זה.

מאי תספורת לוליינית?

אמר רב יהודה אמר שמואל: תספורתא יחידאה נאה ומיוחדת.

אלא מה הטעם שלא הקשית, ביודעך גמרא גמירי לה, הדין היה בידם מהלכה למשה מסיני, ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא, והסמיכה על הפסוק, כלומר כתבה בספרו. ולכן, חכי נמי, גם הדין של פרועי ראש גמרא גמירי לה, ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא. (וכי גמירי הלכה — למיתה, לאחולי עבודה לא גמירי).

ומבארת הגמרא: חיכי דמי איך היתה עשויה?

אמר רב אשי: ראשו של שער זה בצד עיקרו של זה, שלא יעלה שער אחד על חבירו.

באותו הפסוק בספר יחזקאל כתוב "כסום יכסמו את ראשיהם" (17).

שאלו את רבי: איזהו תספורת של כהן גדול. אמר להן רבי לשואליו: צאו וראו מתספורת בן אלעשה, חתנו של רבי שהיה עשיר גדול ופיזור הרבה מעות שילמדוהו אותה תספורת.

תניא שנינו ברייתא: רבי אומר: לא על חנם פיזר בן אלעשה את מעותיו, אלא כדי להראות בו תספורת של כהן גדול.

מבררת הגמרא: מאי פירוש "כסום יכסמו את ראשיהם"?

הדרן עלך כהן גדול

ועיין בחידושי רבינו יונה ובתוס' הרא"ש].
אבל התוס' [כן מצא הר"ן בתוספותיו] סוברים שהפסוק "כסום יכסמו" הוא דוקא בכהן גדול, ובתוס' הרא"ש מביא ראיה ממה שכתוב בהמשך: "ויין ושכר לא ישתו כל כהן" משמע שכסום יכסמו מדובר דוקא בכהן גדול.
והר"ן מוכיח מסברא שהוא רק בכהן גדול, שאם כל הכהנים נהגו כן, היתה מתפשטת אומנות זו בכל העם, ומה הרבותא שפיזר בן אלעשה מעותיו על כך.

16. במקרא לא כתוב "לשרתני" וכן הוסגר לקמן דף פ"ד א'.

17. הר"ן מביא שמדברי רש"י משמע שכסום יכסמו את ראשיהם הוא אף בכהנים הדיוטות, ומדוייק הלשון רבים: "יכסמו את ראשיהם". וכן כל המשך הפסוק שם מדובר בכהנים הדיוטות. וצריך לומר שמה שאמרה הגמרא שבן אלעשה פיזר ממון הרבה על תספורת של "כהן גדול" הוא לאו דוקא, [או שאין גורסים "כהן גדול"]